

* ΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ *

A'.

Αἰτια ἀσθενειῶν : Σκουλήκι. Θεός, διάβολος, μάγοι.—Θεραπεία αὐτῶν ὑπὸ τῆς θείας ἀντιλήψεως.—Ξόρκια.—Μεταβίβασις τῆς νόσου εἰς δένδρα, εἰς ζῷα, εἰς ἀνθρώπους.—Δίωξις αὐτῆς εἰς ἐρήμους τόπους.—Πράξεις πρὸς ἀποσύβησιν ἐπιδημικῶν νόσων.

Ἐγ τῇ βραχείᾳ ταύτη μελέτη περὶ τῶν ἀσθενειῶν ἐν τοῖς μύθοις τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἔξετασιν ἐκείνων μόνον τῶν γνωστῶν ἡμῖν προλήψεων, διαι διπλαζόμενοι πρὸς μυθικὰς παραστάσεις διότι ἡ ἔρευνα τῶν τῆς δημιουργίας τετρακῆς καὶ τῆς μαγικῆς θεραπείας ἀποτελεῖ θέμα ἴδιον, περὶ οὗ ἐπιφύλασσόμενον νὰ διαλάβωμεν ἄλλοτε¹⁾.

ΑΚΑΔΗΜΑΙΩΝ Ο κριγὸς λαοῖς ἀγνοῶν ὡς εἶδος τοὺς φυσιολογικοὺς νόμους καὶ φυσικῶν μὲν ἐμβαθύνῃ εἰς τὴν ἔξετασιν τῶν παθολογικῶν φαινομένων, ἀποδίδωσι τὴν γένεσιν τῶν νόσων εἰς διαφόρους σένας ἐπηρείας, εἰς δυνάμεις ἐκτὸς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἐνεργούσας. Εἳς ἀναλογίας δὲ κρίνων, ὑποθέτει διὰ τῆς ἀσθενείας αἰτία εἶναι σκώληξ ή σκωληκες²⁾ εἰσχωρήσαντες ἔξωθεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἐπειδὴ βλέπει διὰ οἱ σκώληκες λυμαίνονται καὶ διαφθείρουσι τοὺς καρποὺς καὶ τὰ θάλλοντα δένδρα. Αὕτη δὲ φρονοῦμεν, διὰ εἶναι ἡ ἀρχικὴ καὶ ἀπλουστάτη ἀντίληψις περὶ τῶν αἰτίων τῶν νόσων παρὰ πᾶσι τοῖς κατὰ φύσιν λαοῖς. ᘾν Ἑλλάδος πιστεύεται κοινῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ σκώληξ προξενεῖ πολλὰς ἀσθενείας, μάλιστα δὲ τὴν ὁδονταλγίαν³⁾. Συνήθεις δὲ εἰσὶν αἱ φράσεις τὸν τρώει τὸ σκουλήκι, μοῦ μπῆκαν τὰ σκουλήκια, λεγόμενα καὶ ἐπὶ γῆθικῶν βασάνων παραπληγία καὶ ταύταις εἶναι καὶ ἡ φράσις

* Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἰστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρίας 1883 τ. A σ. 1—30.

1) [[Περὶ τοῦ θέματος τούτου ἐν γένει βλ. M. Bartels Ueber die Krankheits-Beschwörungen ἐν Zeitschr. d. Ver. f. Volksk. 1895 σ. 1 καὶ Roschers Lex. III, 457 καὶ λ. Nόσος. Hastings Encycl. of Relig. a. Ethics τ. IV λ. disease and medicine]].

2) [[Γενικῶς περὶ τῆς δοξασίας ταύτης βλ. Roscher ἐν Rheinisches Museum τ. 53 σ. 181 καὶ τὰς αὐτόθι μαρτυρίας Höfler ἐν Arch. f. Religionswiss. 1899, 2 σ. 98 καὶ 109, 138. βλ. καὶ Köhler Kl. Schriften III, 551—2]].

3) [[Βλ. ἐπεφάδας ἐν Λεξικού Ἐπιδ. σ. 203. Δασύρ. E', 613, 8]].